

بی خرج ترین مکان برای استراحت و نیایش

۱۵ بهمن ۱۳۹۹ ساعت ۹:۲۹

مساجد ایرانی به هنگام شب بهترین پناهگاه و راحت و بدون خرج ترین استراحت گاه بخصوص برای مردمان غریب و بی پناه محسوب می‌گشت و در آن بروی همگان باز بود.

مساجد ایرانی با معماری زیبا و بی نظیر خود یکی از مکان‌های مهم جهت انجام امور عبادی مسلمانان و آموزش دینی مردم به خصوص طلاب محسوب می‌شدند. بسیاری از طلاب کار آموزش را از این مکان آغاز کرده و بعد از خاتمه تحصیل به مقام روحانیت می‌رسیدند:

«مساجد ایرانی بهنگام شب بهترین پناهگاه و راحت و بدون خرج ترین استراحت گاه بخصوص برای مردمان غریب و بی پناه محسوب می‌گشت و در آن بروی همگان باز بود. مشاهده مناره‌های زیبا و بلند در دوطرف گنبد آبی رنگ آن واقعاً جلوه و شکوه خاصی داشت، بخصوص بهنگامی که اذان گوی مسجد با صدای بلند و گیرای خود شروع به اذان دادن می‌کرد و مسلمین را برای نیایش بدرگاه پروردگار به مسجد می‌خواند. از طرفی پنجره‌های دورتا دور زیر گنبد با آن روزه‌های مخصوص خوش ترکیب و شیشه‌های رنگارنگش نظر هر بیننده‌ای را بخود جلب می‌کرد. هرچند که بعضی از این شیشه‌ها در نقاط مختلف شکسته بود و بمنظور جلوگیری از ورود سرما در زمستان بجای آن تکه‌هایی از کاغذ چسبانده بودند و وجود این تکه کاغذهای ناجور تاحدودی از زیبایی ظاهر آن کاسته بود. کمی آن طرف‌تر درکنار منبر جعبه صندوق چوبی قدیمی و بزرگی مملو از قرآن و کتاب‌های مذهبی دیده می‌شد. بعلاوه روی آنها مملو از انواع قرآن و کتاب‌های مذهبی بود که جلد و ورق تعدادی از آنها کنده شده و نیاز به تعمیر داشت. طلبه‌های مدرسه علمیه اغلب جوان و با ظاهری ساده و بی‌آلایش بودند که پس از خاتمه تحصیل به درجه و مقام ملائی با روحانیت واقعی می‌رسیدند بعقیده من هرگاه کسی موفق به نزدیکی و آشنایی کامل با این ملاها گردد، پی می‌برد که آنها با وجود خشکی ظاهر و عدم تمایل نشان دادن به معاشرت، مردم بدی نیستند و در عین حال سادگی و کم توقعی، متقی، مومن و خوش قلب و خیرخواهند.»

منبع: چارلز جیمز ویلز، سفرنامه دکتر ویلز (ایران در یک قرن گذشته)، ترجمه غلامحسن قراگوزلو، تهران، اقبال، ۱۳۸۸، صص ۲۳۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48191/نيایش-استراحت-مکان-ترين-خرج-بي/>